

Samma mansnamn förekommer på ytterligare tre uppländska runstenar (U 137, 828 och 925) samt på en sörmländsk (Sö 314) och en östgötsk (Ög 135). Om namnet se vidare S. B. F. Jansson i *Runer og Rids, Festschrift til Lis Jacobsen* (1952), s. 14 f. och U 925.

Var den »bro» har legat, som byggdes till minne av **kak**, ha vi ju ingen vetskap om. Vid prästgården korsar landsvägen Skuttungeån; otänkbart är icke, att U 1108 ursprungligen har varit rest vid övergångsstället.

Det är mycket beklagligt, att U 1108 är oåtkomlig för undersökning. Av avbildningarna att döma har ristningen varit en skicklig mästaress verk. Celsius anmärker ju också, att stenen har »Skiön ritning».

1109. Skuttunge kyrka.

Pl. 104.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Skrivelse till Riksantikvarieämbetet den 10/9, 1954 (ATA).

Den fragmentariskt bevarade runstenen sitter inmurad i sakristians östra grundmur, 70 cm. S om sakristians nordöstra hörn.

U 1109 kom i dagen i samband med att Skuttunge kyrka omputsades hösten 1954. Några andra delar av runstenen kunde icke upptäckas i sakristiemuren.

Rödaktig granit. Höjd 0,80 m., bredd 1,12 m. Fragmentet utgör rotändan av en stor runsten. Ristningen, som delvis är mycket grund och vittrad, innehåller runinskriftens början och slut.

Inskrift:

gisl . . . -lfs
5

Gisl . . .

»Gisl . . .»

Till läsningen: Före 1 **g** finnes ej sk. 1 **g** är tydligt stunget. 2 **i** är ej stunget. Sk efter 4 **i** är svagt men säkert. Därefter är stenen avslagen; inskriften fortsätter i stenens högra kant med runan 5, som är skadad genom vittring; runan gör snarast intryck av att ha varit **k** eller möjligen vänt **u**. Mellan 6 **i** och 7 **f** finnas inga spår av runor. Efter 8 **s** finnes möjligen ett svagt spår av sk. 8 **s**, som är inskriftens sista runa, står lika högt upp på ristningsytan som 1 **g**. Av detta förhållande framgår, att ristningen har varit välberäknad.

Runföljden 1–4 utgör inskriftens början, 5–8 dess slut. Den förra innehåller det i uppländska inskrifter vanliga mansnamnet *Gisl*. Det har hittills varit känt från U 453, 454, 669, 808, 809, 836, 844, 845, 898, 899, 1005, 1027, 1047. U 1109 ger sålunda det fjortonde uppländska belägget. Utanför Uppland är namnet känt från en östgötsk (Ög 199), en västgötsk (L 1352) och en västmanländsk inskrift (L 1016).

Inskriftens slut kan icke rekonstrueras med säkerhet; möjligen har den slutat med en uppgift om att den döde var t. ex. *broðir* eller *sunu Ulf*.

Skuttunge prästgård se U 1116 Skuttunge by.